

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. U1-19120314B_265)

Originalt emne

Belysningsvæsen

Belysningsvæsen/Elektriske Ledninger, Installationer og Leverancer

Uddrag fra byrådsmødet den 14. marts 1912 - side 12

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. U1-19120314B_265)

Skrivelse, der under 7. d. M. var sendt til Aarhus Kulkompagni:

"I Anledning af, at Aarhus Kulkompagni under 1. d. M. til forskellige kommunale Institutioner har udsendt Cirkulære om, at Kompagniet har set sig nødsaget til at annullere alle sine løbende Salgskontrakter indtil videre, undlader man ikke at nedlægge Protest mod Kompagniets Berettigelse til saadan Annulation, for saa vidt angaar Kompagniets Leverancekontrakter med Aarhus Kommune, idet Kommunen kræver de forfaldne Leverancer præsterede i Henhold til de indgaaede Kontrakter og forbeholder sig Ret til Erstatning for manglende Levering."

Ligeledes fremlagdes følgende Svarskrivelse fra Kompagniet:

"Vi bekræfter Modtagelsen af Byraadets Skrivelse af 7. ds. Da imidlertid ny Tilførsel af Kul paa Grund af Strejken i England og Skotland er umulig og der følgelig foreligger vis major, anser vi os imidlertid berettiget til indtil videre at fastholde Annulationen, hvad forøvrigt ogsaa de indgaaede Kontrakter formentlig giver os Ret til.

Vi haaber imidlertid, at Strejken snart maa være endt, saa vi atter skal kunne blive i Stand til at fortsætte Leverancen."

Formanden oplæste Skrivelserne og bemærkede, at der foreløbig ikke syntes at være

andet at foretage end som sidst besluttet at overlade til de enkelte Udvalg at foretage, hvad de ansaa for nødvendigt.

Simonsen oplyste, at Slagtehusudvalget havde rekvireret et Parti Kul og faaet det Svar, at der nok kunde leveres en anden Sort end den akkorderede, men til forhøjet Pris. Hertil havde Udvalget svaret, at det fremdeles maatte henholde sig til Kontrakten Der forelaa altsaa nu skriftligt Bevis for, at Kompagniet kunde levere Kul.

Mikael Johansen fandt, at ikke de enkelte Udvalg, men enten selve Byraadet eller et nedsat Udvalg burde tage sig af Sagen. Efter det foreliggende syntes Kompagniet at have tabt sin Ret, ligesom det ogsaa syntes, at det kun var en Udsættelse, der ønskedes. Der maatte imidlertid handles hurtigt i denne Sag, og maaske burde der allerede næste Dag bestilles det fornødne Kvantum Kul til samtlige vedkommende Udvalg. Derefter burde man saa benytte de skrappeste Midler. Taleren spurgte, om man ikke kunde forlange Kul udleveret ved Kongens Foged.

Formanden mente ogsaa, at det maatte blive Byraadet, der skulde samle Sagen, naar den videre havde udviklet sig. Om at faa Kul udleveret ved Kongens Foged kunde der ikke blive Tale.

Møller bemærkede, at Belysningsudvalget allerede havde Grundlag for en Erstatningssag mod Firmaet, idet Udvalget havde 2600 Tons i Nota, som skulde være leveret i Januar og Februar, altsaa paa en Tid, da Firmaet kunde levere Kul.

Mousten mente, at et eventuelt Søgmaal maatte gaa gennem Byraadet. Sygehusudvalget havde efter Strejken faaet sine Kulrum fyldt. Leverandøren havde forlangt forhøjet Pris, hvilket Udvalget havde nægtet at betale, og det maatte altsaa blive Leverandøren, der nu maatte sagsøge Udvalget.

Simonsen troede, der kun kunde blive Tale om Søgmaal til Erstatning for det Tab, Kontraktbrudet maatte medføre for Kommunen. Grundlaget for et saadant Søgmaal laa Slagtehusudvalget altsaa nu inde med, men selvfølgelig maatte Sagen anlægges af Byraadet.

Marinus Petersen saa intet Grundlag for Kompagniet til at annullere Kontrakten, naar det havde en Sort Kul, som Kommunen var villig til at tage til den akkorderede Pris, selv om den var ringere. Der var ingen anden Vej at gaa end at gøre Kompagniet opmærksom paa, at man forbeholdt sig sin Ret til at kræve Erstatning for muligt Tab.

J. C. Petersen hævdede, at man ikke var ude over Sagen ved at kræve Erstatning, idet Spørgsmaalet ogsaa var, hvorledes man skulde forholde sig for at faa de Kul, man nødvendigvis skulde bruge. Taleren spurgte, om man ikke kunde betale den forlangte højere Pris under Reservation.

Formanden saa intet til Hinder herfor, hvis Leverandørerne vilde gaa ind derpaa, men de kunde jo sige nej.

J. C. Petersen saa saa ingen anden Udvej end at spørge Leverandørerne, om de vilde levere Kul paa Kredit og sagsøge Kommunen for Pengene.

Mikael Johansen hævdede, at naar det var bevist, at Kulkompagniet havde Kul nok, løb Erstatningsspørgsraaet ikke bort. Kompagniets Optræden var ganske uforsvarlig. Det vilde kun benytte sig af Situationen til at berige sig og oven i Købet paa en Kommunes Bekostning. Taleren forstod ikke, at Kompagniet havde Lov til at blæse sine Forpligtelser et langt Stykke. Skulde denne Tilstand vare ved i nogen Tid, kunde man maaske blive nødt til at standse ikke alene Gas- og Elektricitetsværkerne, men endog Vandværket.

Clemensen hævdede, at Slagtehuset nu havde det allerbedste Grundlag for en Erstatningssag. Taleren syntes ikke, man burde forsømme en eneste Dag, inden man sagsøgte Kulkompagniet til at levere Kul. Strejkeklausulen i Betingelserne var indsat for at beskytte Leverandørerne, men ikke for at disse kunde krybe i Skjul bag den, naar det ikke var nødvendigt.

Magnus Nielsen troede det rigtigst at faa Sagen ordnet saaledes, at man købte til den forhøjede Pris og senere sagsøgte Firmaerne til at betale Differencen.

Simonsen ansaa Kulkompagniets Tilbud om at levere Kul til forhøjet Pris for et Fif, for hvis Slagtehusudvalget var gaaet ind derpaa, kunde det næppe nytte senere at forlange Differencen tilbagebetalt. Hr. Clemensens Forslag om øjeblikkeligt Søgmaal til Udlevering af Kul var praktisk umuligt, da Strejken forlængst vilde være forbi, inden Sagen havde passeret de forskellige Instancer. Det vilde sikkert være rigtigst, at et Udvalg straks overvejede, hvorledes man skulde forholde sig. Forhaabentlig vilde denne Sag medføre, at Kommunen fremtidig blev sin egen Importør men foreløbig maatte der gøres alt for i hvert Fald at holde Vandværket i Gang.

Jakob Jensen gjorde gældende, at naar Kompagniet havde Kul paa Lager, hvad jo hurtigt kunde bevises, ja var bevist, skulde man ikke lade det slippe, men gennem

Erstatningssøgsmal kræve Merudgiften betalt. Taleren foreslog, at Formanden og Formændene for de forskellige vedkommende Udvalg traadte sammen som Udvalg og antog Sagfører.

Møller oplyste, at Gasværket kun havde Kul til lidt hen i April.

Clemensen hævdede, at Søgsmal til Udlevering af Kul og Erstatningskrav for lidt Skade hængte nøje sammen.

F o r manden bemærkede, at man naturligvis godt kunde søge Firmaet til at opfylde Kontrakten, maaske ogsaa alternativt til Opfyldelse eller Erstatning. Han bebudede at ville sammenkalde Formændene for de Udvalg, der brugte større Mængder af Kul, førstkomende Lørdag

